

Γιά στρούγγαις σήμερα παλῆραις
δὲν γάνει τὰ μισὰλά της,
μήτε Κορδόνια, μήτ' Ἑλῆραις,
δὲν θέλει σύμβολά της.

Τώρα ζωή, τώρα δουλειά,
τώρα Συντάγματα παλῆρὰ
τὰ ρίχνει μὲς στὸ κάρο.

Τώρα θυμάται τὸ Γουδῆ,
τὴν ἀνορθώσει τραγουδεῖ
καὶ τὸν κακὸ της φλάρο.

Καλῶς ὄρισε, σ'τὴν γῆν
τῶν κλεινῶν ἰσπεράνων,
καὶ τῶν διαρκῶν ἐράνων
τὴν ἀέναον πηγῆν.

Ἔρανος κοινὸς ἀπ' ὅλους
γιὰ στρατεύματα καὶ στόλους,
ἔρανος καὶ γι' Ἀγγλογάλλους
καὶ γιὰ φέρους ἀμειλίκτους,
ἔρανος γιὰ Καρναβάλους,
ἔρανος γιὰ σεισμοπλήκτους.

Ἔρανος γιὰ τὴν κοῦζινα
τῶν διαπρεπῶν γαστέρων,
ἔρανος γιὰ τὰ Καζίνα
λυτρωτῶν φιλελευθέρων.

Ἔρανον τὴν γῆν μας Μούσαι
χάριτες μουντζουροφόροι
πρωτὶ λίαν προσελθοῦσαι.

Καὶ σπαρακτικῶς ἐβρήνει
τῶν χρυσῶν πηγῶν ἡ κόρη
μὲ βουλιμιώντων σμήνη.

Καλῶς ἤλθε, λατρευτέ
τῆς φυλῆς τῆς εὐκλεοῦς...
τώρα νέοι Βουλευταὶ
σμίγουν μὲ τοὺς παλαιούς.

Ἐστὼν καλπῶν τὸ πανηγύρι
τόκα μία τὸ ποτήρι,
ἴγεια μας, ζήτω μας, ἀδρέφι.

Κι' ὁ λαὸς ὁ γκαμηλιάρης
καὶ κυρίαρχος σκυλιάρης
δὸς του καὶ βαρεὶ τὸ ντέρι.

Χόρευε, κυρὰ Σουσοῦ,
γειά σου, μάννα τοῦ χρυσοῦ.
Τὶ σωτήρες βρέμονται,
τὶ μαστάρια κρέμονται.

Τὶ τραὰ προγράμματα
πλημμυροῦν καὶ πάλι...
τὶ καλά, τὶ πράγματα,
ποῦ σοῦ φέρουν ζάλη.

Ἄλλοι θέλουν καὶ καλὰ
νέα τρόπακα νὰ στήσουν,
καὶ μὲ τὸν Κορομπλιὰ
βάλθηκαν νὰ σὲ πλουτίσουν.

Χόρευε, κυρὰ Σουσοῦ,
γειά σου, μάννα τοῦ χρυσοῦ.
Ἡ φτωχὴ μας ἡ μαριόλα
'στὸ χρυσάφι βούτησε,
εἶγεν κίβλα, βρήκεν κίβλα,
καὶ μυριομπλουτίσε.

Πρὸ ἀκόμη πρὸ ἤψηλά,
ἔκουσμένη Μανταράρα,
κι' ὅλοι σῶνει καὶ καλὰ
θέλουν νὰ σὲ σώσουν τώρα.

Τέτοιο ζῆλο, τέτοια λύσσα δὲν τὴν εἶχανε ποτέ,
καὶ τοὺς ἐπιάσε πρεμούρα
νὰ γενοῦν ἀνορθωταὶ
'στὴ δικὴ σου τὴν καμπούρα.

Προσφώνησις τρίτη Ξυλλένου Ψωριέτη.

Καλῶς ὄρισε, τρελλέ μου,
καλῶς ὄρισε, καλέ μου,
καὶ Ρωμηὲ Καρναβάλέ μου.

Ἄκουσε κλαυθμοὺς πασχόντων
καὶ βροντοκοπήματα...
Ἐγκαλῶν καὶ ἐλλογόντων
μας κουνῶν κουνήματα.

Ἐρθασε δλοταχῶς
μὲς στὸν τόπο, ποῦ κουνεζέται,
κι' ὄλοένα μοναχὸς
γιὰ κουνήματα 'παινείζεται.

Μὰ μέσα 'στὰ κουνήματα τῆς γῆς, ὅπου γερφαίρει,
σεϊνάμενος κουνάμενος προβάλλει κι' ὁ Λευτέρης.

Τὴν κλασικὴ τοῦ τὴν πυγμῆ κουεῖ κι' αὐτὸς γιὰ χάρι
κι' ἡ μάνα σας τί κούναγε σὲ μερικὸς ρωμάει.

Μὲ τῆς πυγμῆς τὸ κούνημα τραβάει τὸν ντουμπ
καὶ καταστῆλει τρομερὸς ἐνθρὸν παροξυσμοῦ,
κι' ὁ Ρέπουλης σ'τὴ Ζάκυνθο καί σ'τὴν Κεραλλονιά
πηγαίνει μὲ τὴν Δόξα μακρὰ νὰ παύσῃ τοὺς σεισμοῦς.

Καὶ τρέχουνε, στὸν Ρέπουλη καὶ ξεφωνίζουν ὄλοι:
ἀνόρθωστε τὰ σπῆτια μας καὶ ὡσε μακρὰ, Μανώλη,
ἀπὸ λιμοῦ, ἀπὸ σεισμοῦ,
καὶ τόσους καταποντισμοῦς.

*Ὁ Κερνάβαλε, προχώρει, κι' ἄς σιγῆσουν κοπετοί,
ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ...
ράνε μας μὲ κομερετί,
Βασίλη γαρτολίμων,
ποῦ δὲν σκιάζουν τὸν Αἴμον.

*Ὁ Κερνάβαλος περνῆ,
σκόνη γίνεται,
ὁ Κερνάβαλος κερνῆ,
ὄλοι πίνετε.

Βάρδα μπρὸς γιὰ νὰ περάσῃ,
σ'τὴν πρωτεύουσα νὰ μπηῇ,
κι' ἐν ὄργανοῖς καὶ πομπῇ
μεγαλοπρεπῶς νὰ δράσῃ.

Καλῶς ἦλθεσ ἐν χαρῆ
σ'τὴν μητέρα τοῦ χοροῦ,
καλῶς ἦλθεσ, μασκαρῆ,
σ'τὴν κυριαν μασκαροῦ.

*Ἄλλ' ὅμως κι' ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν Ἀνάτων
ἦτο πραγματικῶς ἐκ τῶν ὀρασιότατων.
Καί σ' τοὺς ἀπηλιπισμένους ἐκ πάσης ἀνακρώσεως
εἶδα κι' ἀνθρώπους,
κι' εἶπα σὺν φαρλατῶ:
ἀνάτων τὸ πάθος αὐτῆς Ἀνορθώσεως.

Γι' αὐτὴν συναλαζῶν οἱ τῶν Ἑλλήνων παῖδες,
γι' αὐτὴν τὴν Λεονώρα
μέσα σὲ κούνησι τῶρα
κουνεῖν οὐταν κουνεβέδες.

Γι' αὐτὴν τρανὸ τροπάρη,
γι' αὐτὴν φρενιάζον ρήτορες,
γι' αὐτὴν κουτσοὶ γαιδάροι
μὰς ἔρχοντ' ἐπιβήτορες.

*Ἀνορθώσι βοῆ Στρατὸς, *Ἀνορθώσι καὶ Στόλος,
κι' Ἀνορθώτις τοὺς Ρωμηροὺς κτυπῆ κερανοβόλος,
Κι' ὁ Θεοτόκης ἔλλαξε, δὲν εἶναι σὺν καὶ πρῶτα,
ντόλτες φῶρ νιέντε, ζάπλωμα, κι' ὄλο ζωῆ καὶ κότα.

*Ἀνορθώσι προσέβαλε καὶ τοῦτον τελευταίως,
καὶ πρὸς κατὰ πλῆξιν πολλῶν
καὶ σειροπλήκτων κεραλῶν
ὠρθώθη σὺν Ἀντάτος.

* Ἄφισε καὶ τοὺς Δουκάδες,
τοὺς Κορφοῦς, τῆς Σπιανάδες,
καὶ τὴν Ρόπα καὶ τὰ λάδια.

Καὶ τὸν τρέχοντα τὸν μῆνα
ἦλε μέσα σ'τὴν Ἀθήνα
νὰ μαζώξῃ τὰ κοπάδια.

* Ἦλε πάλι δυνατὸς
μὲς σ'τὴν στοργα, μὲς σ'τὴν σάτην,
κι' ἀπαρτίσας κι' αὐτὸς
τὸν Ἀνορθωτὴ νὰ κἀνη.

Τὸν ἐμάγευσε καὶ τοῦτον ἡ περικαλλῆς ἐκείνη,
καὶ τῆς ῥίχνεται κοντὰ,
κι' ἔχει μέσα τοῦ σεντῆ
καὶ νεανικὸ γλαγκίνι.

* Στὴν Ἀνορθωσι κι' ὁ Τζώρτζης ἄρχισε νὰ κἀνη χάδια,
σῆκωσε πυγμῆ κι' ὁ Τζώρτζης, σιτιδαρὸ μὰς δείχνει χερί,
καὶ τοὺς φίλους θεθαίνει πῶς παραιτίσσε τὰ λάδια,
κι' ἦλε γιὰ νὰ βγάλῃ λάδι τοῦ Μεσοκί τοῦ Λευτέρη,
κι' ὁ Λευτέρης ἐλευθερώσῃ σὺν καὶ πρὶν δὲν θ' ἀλωνίξῃ
κι' Ἀνορθώσις μοναχὸς τοῦ δὲν θὰ συγχοκοπαίξῃ.

* Ὅτις πάλιν τῶν γιγαντωνί, ὀλιτοῦ νέου ξερκικοῦ...
κόντρα κι' ἡ πυγμῆ τοῦ Τζώρτζη σ'τὴν πυγμῆ τοῦ Κρητικοῦ,
κι' ἐπαγγέλλεται κι' ὁ Τζώρτζης πῶς θὰ κλείσῃ τὰ Καζῖνα
καὶ θὰ κἀνη τοῦ Λευτέρη τὴν Ἀνορθωσι τζορτζίνα.

* Ὅμως κι' ὁ ρεπουμπλικάνος ἔτσι δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ,
θὰ τοῦ βγάλῃ τὰ μαλλιά,
θὰ τοῦ βάλῃ τὰ γαλαλιά,
θὰ τὸν κἀνη στοκοφισί.

* Ὁ γιγανταῖα πάλι
κράτους ἀνορθωτικοῦ...
κόντρα κι' ἡ πυγμῆ τοῦ Ράλλη
σ'τὴν πυγμῆ τοῦ Κρητικοῦ.

Βρόντοι, βρυγμοί,
κι' ἄμην ἄμην,
καί σ'τὴν πυγμῆν
κόντρα πυγμῆ.

Καὶ θὰ βλέπουν μετ' ὀλίγων κεχνητὸς ἐκλογεῖς
Ἀνορθώσις διαφορὸς καὶ πυγμαῖς λογιῆς λογιῆς,
καὶ κανέναν δὲν θὰ ζεῖρ ποτὴ νὰ δράξῃ, ποῖα ν' ἀφήσῃ,
καὶ ποτὴ πρῶτῃ νὰ ψήρῃ.

Δῶσε, Κερνάβαλέ μου, σ' τοὺς λιποσάρκουος πάχος,
κι' ἐν μέσῳ τῶν βρυγμῶν
χαίρετῃς πυγμαίχους
τὸ κράτος τῶν πυγμῶν.

Κι' ὅλας τὰς Ἀνορθώσις τραγουδῆσε καὶ σὺ,
καὶ βάλε τῆς σ'τὸ ζῦδι καὶ κἀνε τῆς τουρσί.

* Ὅποια νέα πάλι
φυλῆς μεγαλοφῶνου...
καλῶς μὰς ἦλθεσ πάλι...
εἶδα... καὶ τοῦ χρόνου.

Καὶ καμπόσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Νὰ τῆς Πινακοθήκης λαμπρὸν Ἡμερολόγιον
μὲ γλαφυρὰς εἰκόνας καὶ μ' ἕνα κι' ἄλλον λόγιον.

* Ὅρασον κι' ἡ Φιλόκοις ἐβγάλε Πηνελόπη,
ὅπου τὸ βλέπεισ καὶ θαρρεῖ πῶς ἔγινε σ'τὴν Εὐρώπη.